

भाव्यम्, ¹अवश्यभाव्यम्, ²ब्रह्मभूयं ^Aमितभूयं वा गतः, भाव्यः,
भाव्यम्, बुभूष्यम्, बोभूय्यम्;
ईषद्ववः-दुर्भवः-सुभवः, ³ईषदाढ्यम्भवं-दुराढ्यंभवं-स्वाढ्यम्भवम्, ^Bसुरा-
जम्भवः, वा भवता; — — —
भूयमानः-अनुभूयमानम्, भाव्यमानः, बुभूष्यमाणः, बोभूय्यमानः;
⁴भवः, ⁵भावः, प्रभवः, ⁶परिभावः ^C-परीभावः-परिभवः, भावः, बुभूषः-बोभूयः;

1. 'ओरावश्यके' (3-1-125) इत्यावश्यकार्थे ण्यत् । 'लुम्पेदवश्यमः कृत्ये ....' (का. 6-1-144) इति अवश्यमो मकारस्य लोपः । आवश्यकार्थे ण्यदत्रेति प्रदर्श-
नार्थमत्र 'अवश्यम्' इति पदमुपात्तम् ; न तु उपपदत्वेन ; विनैवावश्यपदमपि
प्रयोगः साधुरेव । तथा च प्रयुक्तम् — 'विप्रेण शुचिना भाव्यम्-' (प्र. कौमुद्यु-
पात्तोऽयं श्लोकः) इति ।
2. 'भुवो भावे' (3-1-107) इति भावार्थे क्यप् । ब्रह्मभूयं गतः = ब्रह्मभावं
गत इत्यर्थः ।
3. ईषदाद्युपपदेषु कर्तरि कर्मणि चोपपदयोः सत्योः च्यर्थे गम्ये 'कर्तृकर्मणोश्च
भूकृजोः' (3-3-127) इति खलप्रत्ययः । उपपदद्वयविधानात् भाष्यकारप्रयोगाच्च
कर्तृवाचकस्य चोपपदस्य धातोरव्यवहितपूर्वप्रयोग इति ज्ञेयम् ।
'अकर्मत्वाद् भुवो भावे कृजः कर्मार्थे एव तत् ।
च्यर्थयोगश्च वाच्योऽत्र भवतेषत्पटुम्भवम् ॥
अपटोस्ते पटुत्वेन भवनं लघ्वितीर्यते ।
एवं स्वाढ्यम्भवं तेन, तथा दुस्सुन्दरिम्भवम् ॥' इति प्र. सर्वस्व-
श्लोकोऽत्रानुसन्धेयः ।
4. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इति भावेऽप्प्रत्ययः ।
5. 'नपुंसके भावे कः' (3-3-114), 'भावे' (3-3-18), '—भाववचनात्'
(2-3-15) 'भाववचनाश्च' (3-3-11) इत्यादिनिर्देशप्रामाण्यात् उवर्णान्तत्वेन प्राप्तो-
ऽप्प्रत्ययः पाक्षिकः ; तेन, 'अबाधकान्यपि निपातनानि' (परि. 121) इति न्यायेन
घञ्प्रत्ययोऽपि भवतीति केचित् । भाष्ये 'बाधकान्येव हि निपातनानि भवन्ति'
(भाष्यम् 1-1-27) इत्युक्तत्वात् घञ्प्रत्यय एव भावार्थे न्याय्यः, न तु ओरप्प्रत्यय
इति परे वदन्ति । सर्वथा रूपमेतदपि साध्विति ज्ञेयम् ।
6. 'परी भुवोऽवज्ञाने' (3-3-55) इति विकल्पेन घञ्प्रत्ययोऽत्रावज्ञाने गम्ये ।
पक्षे औत्सर्गिकोऽप्प्रत्यय इति ज्ञेयम् । परीभावः इत्यत्र 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये
बहुलम्' (6-3-122) इति दीर्घविकल्पः ।
A. 'मित्रभूयं गतस्तस्य रिपुहत्यां करिष्यसि ॥' भ. का. 6-55.
B. 'सैन्यान् यातः समयापि विव्यथे कथं सुराजम्भवमन्यथाऽथवा ॥' शि. व. 12-52.
C. 'परिभावं मृगेन्द्राणां कुर्वन्तो नगमूर्धसु ।' भ. का. 7-54.